

Přijměte Ducha svatého!

Přijměte Ducha svatého!

SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO CYKLU B

Evangelium (Jan 20,19-23)

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jak Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Prvního dne v týdnu, tj. v den Kristova vzkříšení, v den Páně, jsou učedníci shromážděni na jednom místě (podobně jako před letnicemi). Dveře jsou zavřeny ze strachu před židy: jde o ten strach, který svazoval ty, kdo neměli odvahu přiznat se ke Kristu (J 7,13; 9,22; 12,42).

Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Ježíš přichází (přes zavřené dveře) a postaví se (sloveso „stát“ je typické pro vítězný postoj Vzkříšeného: neleží v hrobě, ale „stojí“; příbuzné slovo se používá pro označení zmrtvýchvstání). Slova „pokoj vám“ označují skutečný dar pokoje, ne pouhé přání (pokoj ať je s vámi). Kristus přináší pokoj tam, kde je nepokoj (strach a úzkost).

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jak Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Ježíš pak znovu obnovuje dar pokoje, který má být dále zprostředkován skrze svěřenou službu smíření (v. 23): odpustit – zadržet znamená plnost odpouštějící moci předané učedníkům. Setkání se Vzkříšeným tedy není jen „kvůli osobnímu prospěchu“ apoštolů, ale také kvůli službě. Poslaný posílá učedníky: „Jako Otec (přesněji, protože mě Otec poslal), i já posílám vás“ (v. 21). Slovo „jako“ (spíš „protože“, příslušné řecké slovo totiž udává důvod poslání apoštolů neboli základ tohoto poslání) napovídá, že je kontinuita mezi posláním Syna a jeho učedníků: Syn jim předává své vlastní poslání přijaté od Otce. A toto poslání se nezakládá pouze na Kristových slovech, ale také na daru Ducha, který umožňuje účinnou službu.

Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Kristus vdechne Ducha: i při stvoření prvního člověka, Adama, byl vdechnut duch života. Tímto novým vdechnutím tak vzniká nové stvoření (a to je v linii předchozí scény, kdy Kristus ukázal proboděný bok, z kterého vyprýštil nový život symbolizovaný vodou a krví). Nový člověk (znovuzrozený) může sloužit novým darem, darem smíření, nového zrození.

SHRNUTÍ

Ježíš dává svého Ducha právě v den vzkříšení: dar Ducha je totiž „plodem“ Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání. Letnice tedy „zpřítomňují“ velikonoce, „zpřítomňují“ v srdcích apoštolů Ježíšovu smrt a vzkříšení. Proto Ježíš ukazuje nejprve proboděný bok: je to ten bok, z kterého vyprýštily krev a voda symbolizující nový život! Duch zpřítomňuje Ježíšovu smrt tím, že odumírá staré: strach, uzavřenost, hřích. Místo toho Duch vzkříšeného přináší do nitra nový život: pokoj, radost, odpuštění, otevřenost vůči druhým, odvalu k přijetí Ježíšova poslání. Tohoto stvořitelského Ducha Ježíš dává vdechnutím a slovem, podobně jako Hospodin stvořil Adama slovem a vdechnutím (Gn 2,7). O letnicích se konečně uskutečňuje nové stvoření!

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Každý určitě máte nějaké své hračky nebo hry. Představte si, že to VŠECHNO dáte do krabice a darujete svému kamarádovi nebo kamarádce... Tak podobně nám dal VŠECHNO, co má také Ježíš... Ale my jeho dary začínáme teprve objevovat, my se z nich teprve začínáme radovat! A to, co má, je ještě zajímavější, než to, co máme my nebo naši rodiče... Má pro nás všechny spousta darů! A ten největší dar je Duch svatý.

Starší:

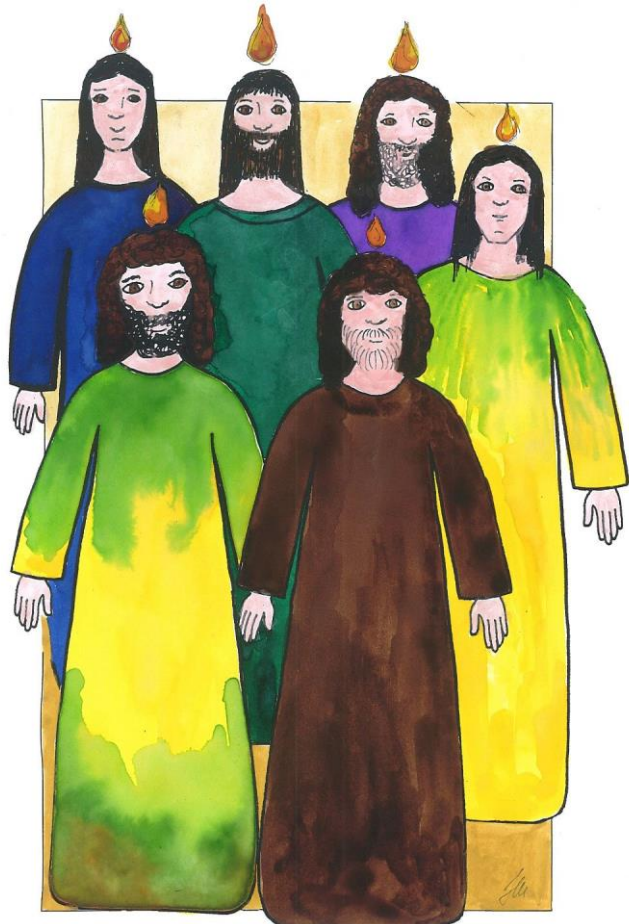
Skvělá zpráva: Ježíš odchází, ale nikdo z nás toho nemusí litovat! Posílá nám Ducha svatého – to je takový skrytý přítel, který s námi mluví, jako by s námi mluvil Ježíš, úplně stejně. Má stejné názory na věc jako Ježíš, má stejný styl života jako Ježíš! Je tak velký svou láskou, že dokáže vstoupit i do malého „prostoru“, jakým je naše srdce, když mu to dovolíme. A tam, ve skrytu, s ním můžeme pořád mluvit, nebo taky mlčet... ☺

Zkusme si

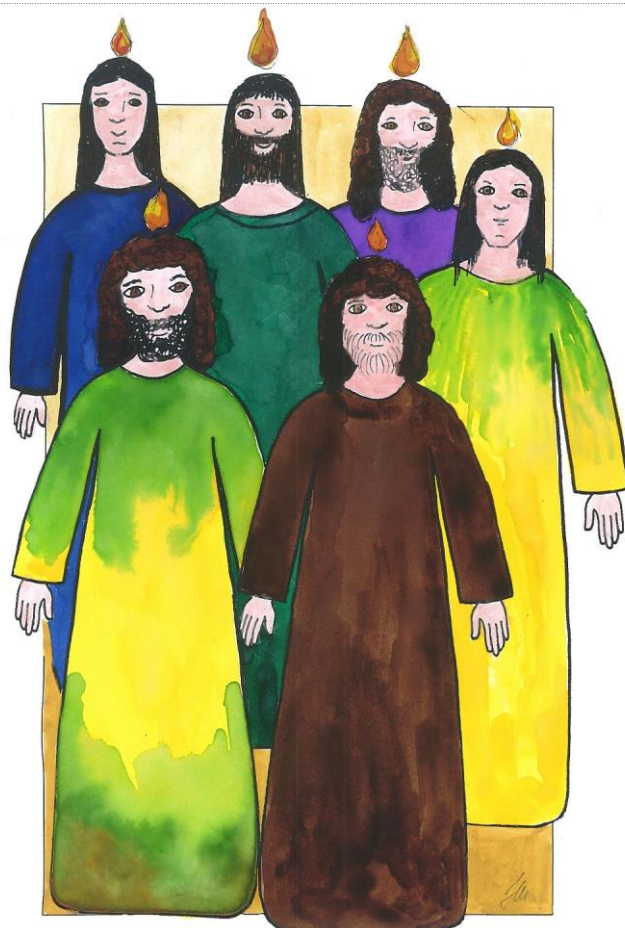
Mladší / Starší

Uspořádejte tuto neděli nebo některý den v týdnu malý rodinný táborák, nebo větší „sešlost“ pro celou skupinu z náboženství, třídu, sousedy, abyste mohli prožít, jak je oheň inspirativní. Nebudete-li mít příležitost, zkuste si vyrobit lampión (návod najdete na <http://deti.vira.cz/omalovanky/lampiony/>), nebo lampičku (třeba ze staré sklenice), které pomalujete plamínky. Ty vám budou dnešní slavnost připomínat.

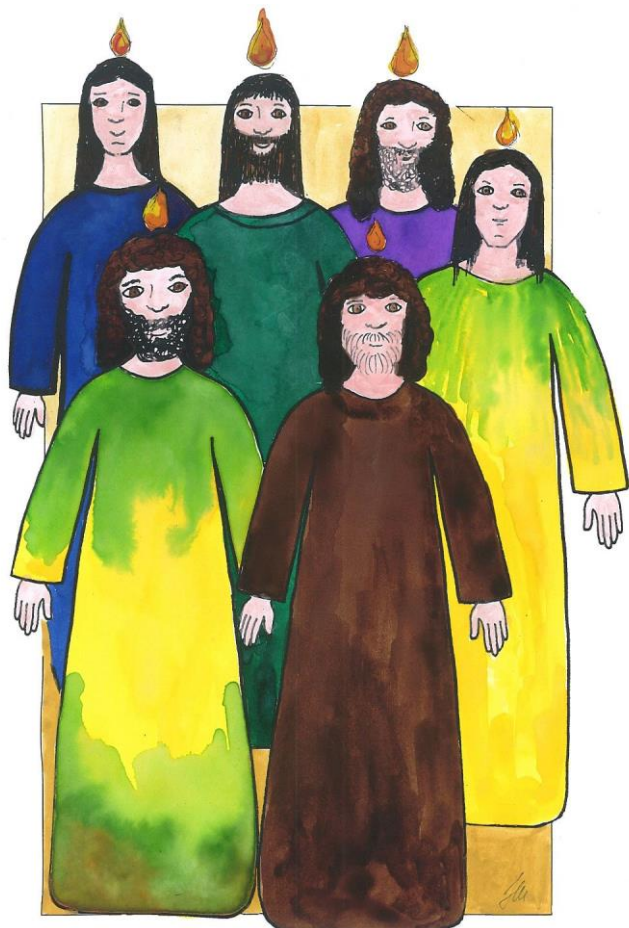
Každý večer týdne si pak můžete zapálit svíčku (nebo vyrobený lampión či lampičku) a společně se pomodlit.

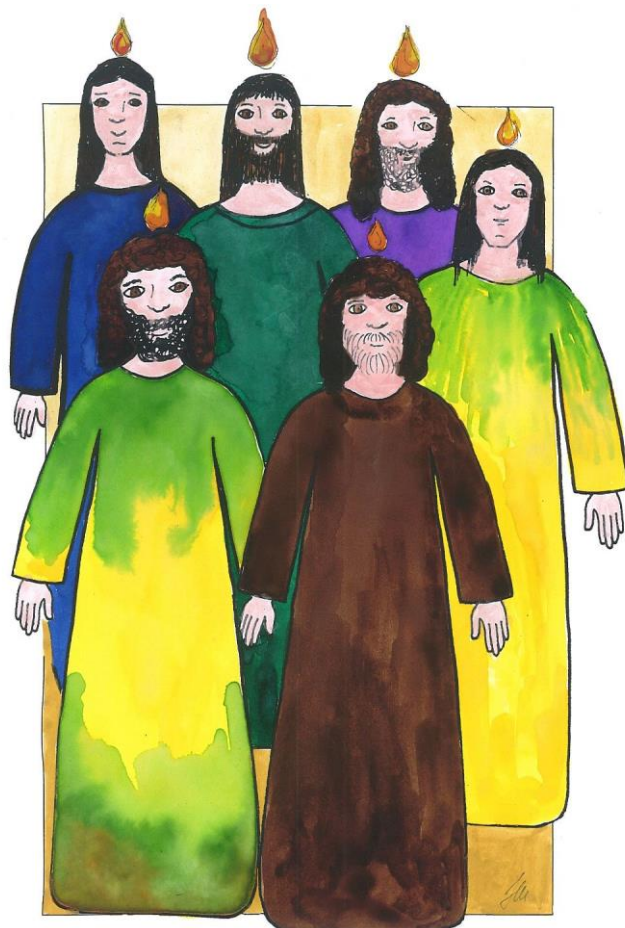
Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

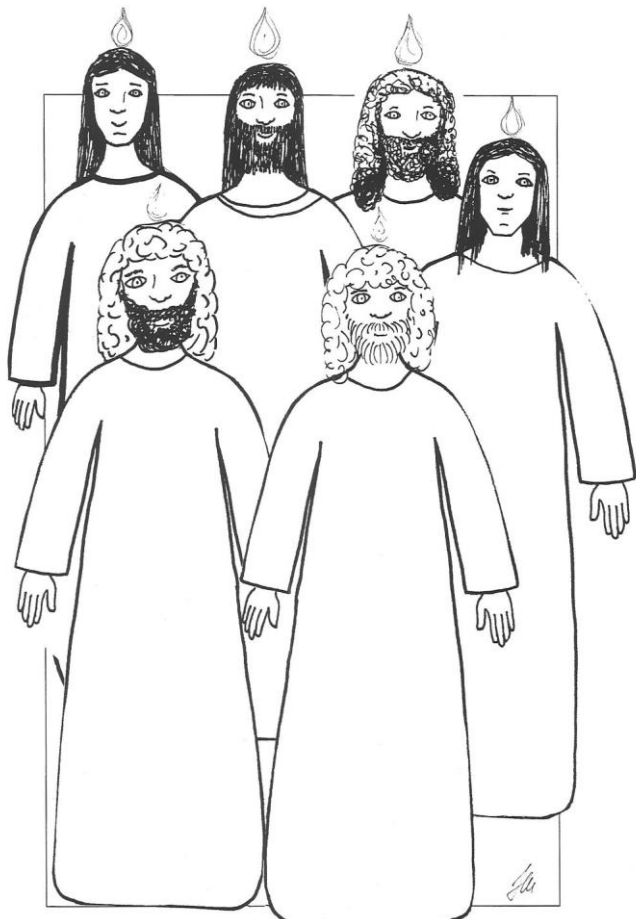
Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

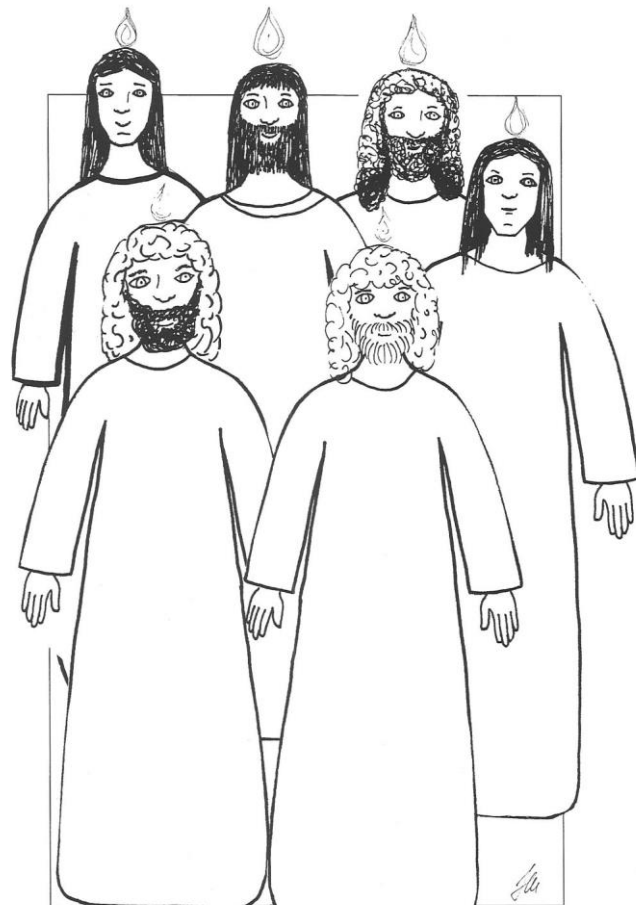
Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

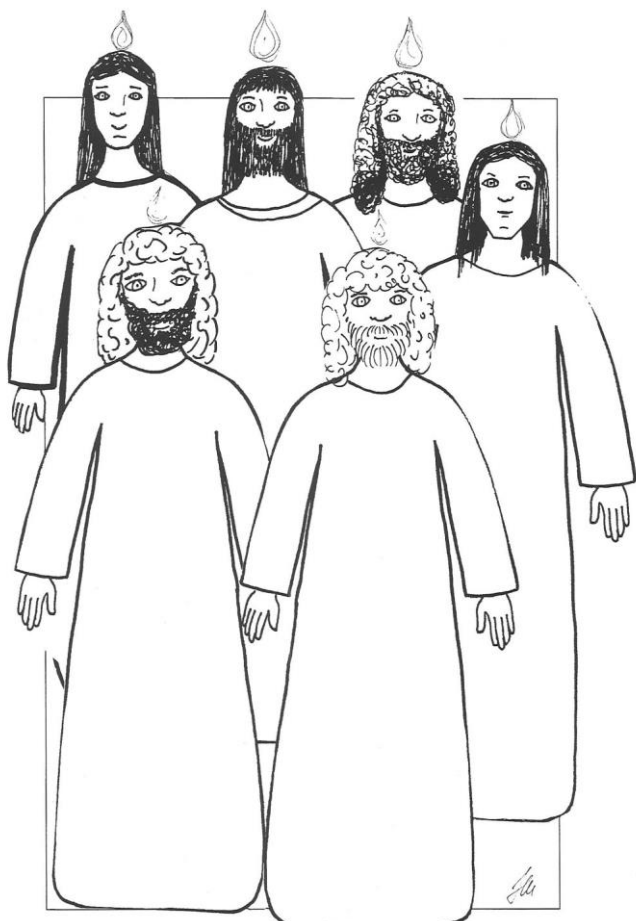
Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

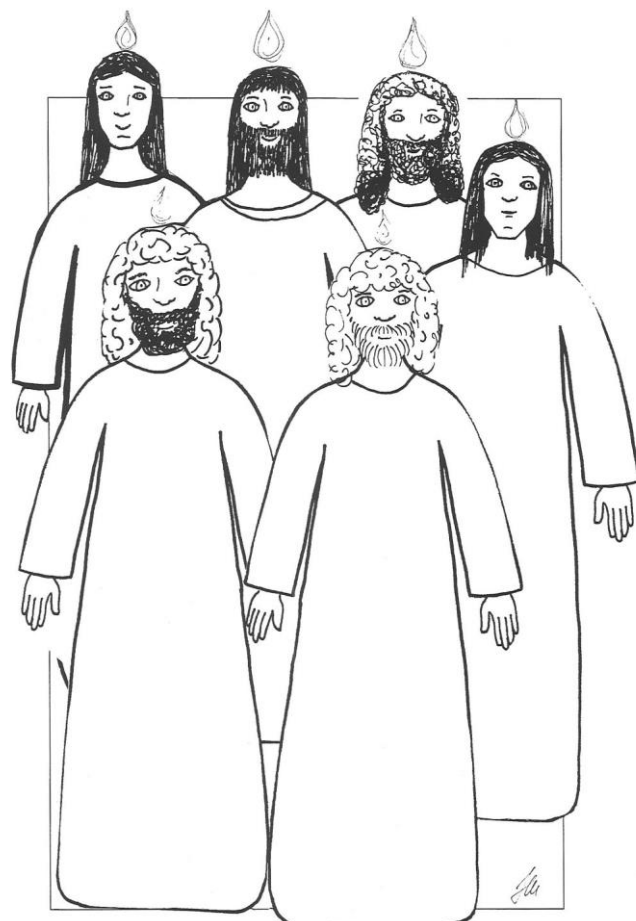
Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23

Seslání Ducha svatého cyklu B
Jan 20,19-23